

Karta Praw

Dziesięć poprawek do Konstytucji, znanych później jako Karta Praw, zostało przyjętych przez dwie trzecie głosów na zgromadzeniu pierwszego Kongresu USA, a następnie ratyfikowanych przez wymagane trzy czwarte stanowych ciał ustawodawczych. [Archiwum Narodowe](#)

WIELU OBYWATELI OBAWIAŁO SIĘ, ŻE NOWY RZĄD CENTRALNY STWORZONY PRZEZ KONSTYTUCJĘ STANÓW ZJEDNOCZONYCH MIAŁBY ZBYT WIELKĄ WŁADZĘ. DLATEGO ZAPROPONOWANO SZEREG POPRAWEK MAJĄCYCH ZABEZPIECZYĆ WOLNOŚĆ SŁOWA, PRASY, RELIGII I INNE PODSTAWOWE PRAWA. PRZYJĘTO DZIESIĘĆ POPRAWEK. ZNANE SĄ ONE DZIŚ JAKO KARTA PRAW.

Poprawka I

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Kongres nie może uchwalić żadnych ustaw wprowadzających religię albo zabraniających swobodnego jej praktykowania; ani ustaw ograniczających wolność słowa lub prasy; ani naruszających prawo do spokojnych zgromadzeń i wnoszenia do rządu petycji o naprawę krzywd.

Poprawka II

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Zdyscyplinowana milicja jest niezbędna dla bezpieczeństwa wolnego stanu, zatem prawa ludu do posiadania i noszenia broni nie wolno naruszać.

Poprawka III

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

W czasie pokoju nie wolno kwaterować żołnierzy w domu bez zgody jego właściciela; a i w czasie wojny wyłącznie na zasadach określonych ustawą.

Poprawka IV

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Prawa ludu do nietykalności osobistej, nietykalności domostwa, dokumentów i mienia nie wolno naruszać przez bezpodstawne rewizje i zatrzymania. Nakaz w tym przedmiocie można wystawić tylko wówczas, gdy istnieje prawdopodobieństwo winy, poparte przysięgą lub oświadczeniem, a nakaz szczegółowo określa miejsce podlegające rewizji oraz osoby lub przedmioty podlegające zatrzymaniu.

Poprawka V

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Nikt nie może, bez postawienia w stan oskarżenia przez wielką ławę przysięgłych, być pociągnięty do odpowiedzialności za zbrodnię główną lub inne hańbiące przestępstwo, za wyjątkiem spraw dotyczących członków

wojsk lądowych, marynarki wojennej lub milicji będących w służbie czynnej podczas wojny lub zagrożenia publicznego. Nie może nikt za to samo przestępstwo być dwukrotnie sądzony i zagrożony karą śmierci lub więzienia. Nikt nie może być zmuszony w żadnej sprawie karnej do świadczenia przeciwko sobie samemu, ani też być pozbawionym życia, wolności lub mienia bez właściwej procedury sądowej; żadna też prywatna własność nie może być przejęta na użytek publiczny bez sprawiedliwego odszkodowania.

Poprawka VI

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

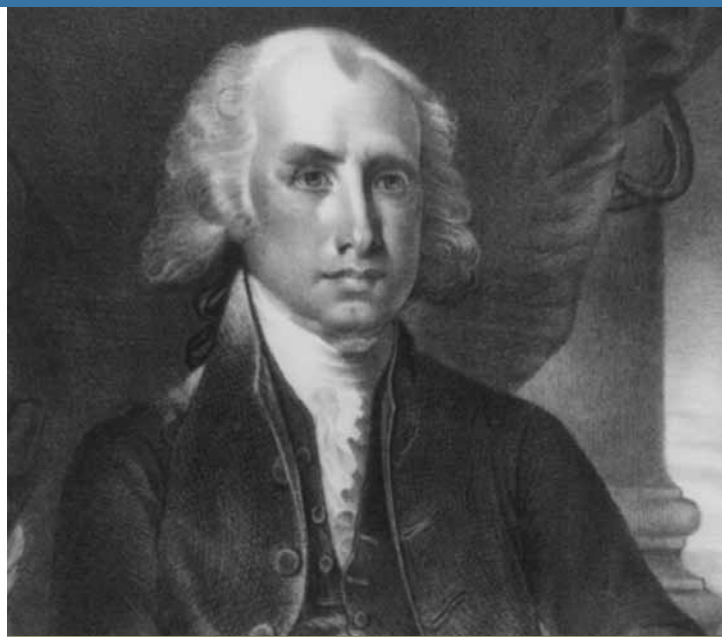
We wszystkich sprawach karnych oskarżonemu przysługuje prawo do rychłej i jawnej rozprawy przed bezstronną ławą przysięgłych w tym stanie i okręgu, w którym przestępstwo zostało popełnione; przy czym okręg musi być uprzednio ustawowo określony. Oskarżony ma prawo być poinformowanym o charakterze i podstawie oskarżenia; ma prawo do konfrontacji ze świadkami zeznającymi przeciwko niemu; ma też prawo do obowiązkowego doprowadzenia świadków na swoją korzyść oraz do adwokata do swojej obrony.

Poprawka VII

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

W sprawach sądowych opartych na prawie zwyczajowym, gdy wartość przedmiotu sporu przekracza 20 dolarów, zostaje

Wiceprezydent John Adams przewodniczył na posiedzeniu Senatu USA, gdy ta izba Kongresu zatwierdziła poprawki. ©AP Images

Członek Izby Reprezentantów James Madison odegrał kluczową rolę w przeprowadzeniu poprawek w Kongresie oraz doprowadzeniu do ich ratyfikacji w swoim rodzinnym stanie Wirginii. ©AP Images

zachowane prawo do rozprawy przed ławą przysięgłych, a fakty ustalone przez ławę przysięgłych nie mogą być ponownie rozstrzygnięte przez jakiegokolwiek inny sąd Stanów Zjednoczonych według innych zasad, niż wynikające z zasad prawa zwyczajowego.

Poprawka VIII

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Nie wolno żądać nadmiernych kaucji ani nakładać nadmiernych grzywnien, ani też wymierzać kar okrutnych lub wymyślnych.

Poprawka IX

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Wymienienie w Konstytucji określonych praw nie oznacza zniesienia lub ograniczenia innych praw przysługujących ludowi.

Poprawka X

(Ratyfikowana 15 grudnia 1791 roku)

Uprawnienia, których Konstytucja nie powierza Stanom Zjednoczonym ani nie wyłącza z właściwości poszczególnych stanów, przysługują nadal poszczególnym stanom bądź ludowi.

